

אשר תש"ח, כ"ב במאי 1948, ועד לקבלתו ושליחתו והגעתו אל
 של המדינה בהתאם לחוקה שתקבע על ידי האספה המכוננת הנבחרת
 לא יאוחר מ' באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינת
 זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת-העם, יהווה את הממשלה הזמנית
 של המדינה היהודית, אשר תקרא בשם ישראל כ-

מדינת ישראל - היא פתוחה לעליה יהודית ולקליטת גלויות
 תשקד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, תהא משהייתה על
 יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונה של ציוני ישראל, תקיים
 שוויון זכויות חברתי ומדעי גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, בעמך ומין,
 תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, הונח והרבות, תשמור על המקומות
 הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מצוות
 האומות המאזינות.

מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והגופים
 של האומות המאזינות בהגשמת התכנית העצרת מתם 29 בנובמבר
 1947 ותפעל להקמת האזרחות הכלכלית של ארץ-ישראל בשלמותה.
אנו קוראים לאומות המאזינות להתידד לעם היהודי בבנין
 מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנו קוראים - גם בתוך התקפות-היהדים הנערבת עלינו זר
 חדשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלום
 ולטובל חלקם בבנין המדינה על יסוד אזהרות מלאה ושווה ועל יסוד
 נציגות מתאמה בכל מוסדותיה, הומנים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות
 ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם הערבי
 העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף
 לקידמת המורח התבון כולו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלבד סביב
 הישוב בעליה ובנין ולעמוד לימנו במערכה הגדולה על הגשמת
 שאיפת החירות נצאמת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חוזמים בהתנמת ידנו
 לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית
 על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, חום הזה, ערב שבת
 ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

Handwritten signatures and dates in Hebrew, including:

- משה סנה (Moshé Sneh)
- בן-ציון דינור (Ben-Zion Dinur)
- יצחק רבין (Itzhak Rabin)
- דוד גושן (Dov Goshen)
- חיים ויצמן (Chaim Weizmann)
- אליהו קפלן (Eliyahu Kaplan)
- מנחם פרוש (Menachem Plessner)
- אברהם לייבוס (Avraham Liebowitz)
- משה זעבי (Moshé Ze'evi)
- מרדכי אנילביץ' (Mordechai Anielbitsky)
- אברהם יצחקי (Avraham Yitzchaki)
- אליהו קפלן (Eliyahu Kaplan)
- משה סנה (Moshé Sneh)
- בן-ציון דינור (Ben-Zion Dinur)
- יצחק רבין (Itzhak Rabin)
- דוד גושן (Dov Goshen)
- חיים ויצמן (Chaim Weizmann)
- אליהו קפלן (Eliyahu Kaplan)
- מנחם פרוש (Menachem Plessner)
- אברהם לייבוס (Avraham Liebowitz)
- משה זעבי (Moshé Ze'evi)
- מרדכי אנילביץ' (Mordechai Anielbitsky)
- אברהם יצחקי (Avraham Yitzchaki)

בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית הדתית והמדינית, בה חי היו קוממיות ממלכתית, בה יצר נבסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצח!

לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזרו, ולא חדל מתפלה ומתורה לשוב לארצו וליחד בתוכה את חירותו המדינית.

מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה התורו היהודים בכל דור לשוב ולהאריך במולדתם העתיקה, ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, והכניסו מעשילים ומצעים הפיחו נשמת, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים והקימו ישוב גדל והולך השלים על משקו ותרבותו, שחרר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקודמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה רוחו המדינה היהודית תאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לרשומה לאומית בארצו.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואושרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ-ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון. בה הוכרעו לטוב מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את החכמה בפתרון בעת העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי הידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרווחה את שטחי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות-זכויות בתוך משפחת העמים.

שארית העבודה שנעלה מהטבת הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות-אחרות לא חדלו לנעיל לארץ-ישראל, על אף כל קושי, מעניה וסכנה, ולא פסקו לטבוע את זכותם לחיי בבה, חירות ועמל-ישרים במולדת עמם. במלחמת העולם השנייה חרם היישוב העברי בארץ את מלוא חלקו למאבק האומות השונות, דירות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם היילוי ובמאמצו המלהמתי קנה לו את הזכות להגנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.

ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחוייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, העצרת תבעה מארץ תושבי ארץ-ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעים הנדרשים מעדם חכך לביצוע ההחלטה, הברה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברישות עצמו במדינתו הריבונית.

לפיכך נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נוצי היישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מברזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, היא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הליכה, אור ליום שברגו איך תשח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתקבע על-ידי האספה המכוננת הנבחרת